

La casa flotant

Guia didàctica

Reina Capdevila i Solà

Gener 2013

El Gran Teatre del Liceu de Barcelona compta amb un Projecte Educatiu que té com a finalitat apropar al màxim nombre de persones l'art de l'òpera, la dansa i altres espectacles, tots amb el denominador comú d'integrar la màxima qualitat artística.

El Servei Educatiu del Liceu és l'estructura que coordina el desenvolupament de tot el Projecte Educatiu i que vetlla, en tot moment, per la correcta aplicació del mateix.

Tant els espectacles de Petit Liceu, com la resta d'activitats, es dissenyen des d'un enfocament educatiu per tal d'esdevenir un complement i un suport a la tasca educativa que es fa en les escoles i, també, en el sí de les famílies.

La GUIA DIDÀCTICA és el material imprescindible que acompanya cada espectacle i cada activitat. És una eina per ajudar a preparar l'assistència a l'espectacle o l'activitat, i aquest és un aspecte que contribueix a reforçar enormement l'experiència. És important que l'alumnat sàpiga a on va i què s'hi esdevindrà. En aquest sentit, realitzar abans les activitats de la GUIA a l'aula els proporcionarà elements per seguir i entendre millor l'espectacle.

Tots els infants neixen amb predisposició a la música i és molt bo que l'entorn ofereixi tots els recursos possibles per contribuir a una estimulació natural, que acompanyi el creixement dels infants sempre a través d'experiències plaents.

Recomanacions per a gaudir d'un bon espectacle

Un teatre d'òpera i dansa, una sala de concerts, un auditori, són espais en els que hi anem a viure una experiència excepcional: el contacte en viu i en directe amb l'expressió artística. Els qui fan això possible són els músics, els cantants, els ballarins, els actors i tot un equip de creadors i de tècnics que hi posen tot l'esforç per oferir la màxima qualitat en l'espectacle.

Mentre gaudim de l'espectacle es fa imprescindible col·laborar per construir entre tots l'ambient òptim. Aquest ambient impregnarà la sala i, un cop s'hagi acabat l'espectacle, ens en quedarà un bon record a tots plegats.

Assistir a un espectacle és una ocasió ideal per treballar amb l'alumnat la competència social i ciutadana, ja que hi podem veure presents els valors de responsabilitat social, respecte i empatia amb allò que succeeix a l'entorn, entre d'altres.

Des del Servei Educatiu del Liceu volem agrair al professorat que s'implica amb el seu alumnat educant en aquests valors i adjuntem un full de recomanacions per contribuir a formar [EL BON ESPECTADOR](#), desitjant que això ens ajudi a gaudir a tots plegats d'un bon espectacle.

Índex

1.	L'espectacle	04
1.1.	<i>La casa flotant</i>	04
1.1.1.	Fitxa artística	05
1.1.2.	Els protagonistes de l'espectacle	05
1.1.3.	Argument	06
1.1.4.	L'arca de Noè versus <i>La casa flotant</i>	08
1.1.5.	La música	09
1.1.5.1.	Xavier Montsalvatge	11
1.1.5.2.	Claude Debussy	11
2.	Currículum educatiu	13
2.1.	Objectius i continguts	13
2.1.1.	Objectius didàctics	13
2.1.2.	Continguts	14
3.	Activitats	16
3.1.	Gotes d'aigua	16
3.2.	L'Arc de Sant Martí	17
3.3.	El riu	18
3.4.	El peix	18
3.5.	Noè	19
3.6.	L'arca	20
3.7.	El de pijama de ratlles (el tigre)	21
3.8.	La gallina de les llargues potes que està ponent els ous	22
3.9.	L'elefant	22
3.10.	El cangur	23
3.11.	La lluna plena i els pingüins	23
3.12.	La puça	24
3.13.	La pluja	24
3.14.	Les girafes	25
3.15.	Passeig final	26
4.	Material complementari	28
4.1.	El piano	28
4.2.	El guió musical de l'espectacle	29
4.3.	Alguns materials	34
4.4.	Bibliografia i webgrafia	34

1. L'espectacle

La casa flotant és un espectacle amb música de Xavier Montsalvatge i Claude Debussy, amb ballarins, una narradora i titelles. És una coproducció del Gran Teatre del Liceu de Barcelona, el Festival Internacional de Música y Danza de Granada i la companyia La Maquiné.

Les tres institucions van estrenar aquesta obra inspirada en la peça musical *L'arca de Noè* de Xavier Montsalvatge en motiu del centenari de naixement i el dècim aniversari de la mort del compositor (1912-2012) en el Festival de Música de Granada. S'ha representat a Madrid i a Barcelona.

En aquesta guia us presentem informació sobre l'espectacle, i una sèrie d'activitats didàctiques obertes a les vostres iniciatives, canvis, ampliacions, variacions segons les característiques de les vostres escoles i dels vostres alumnes.

CICLE EDUCATIU. L'espectacle es dirigeix a alumnat de:

- SEGON CICLE D'EDUCACIÓ INFANTIL, PARVULARI

1.1. *La casa flotant*

El títol ens evoca la idea que Noè té per a construir una Arca: convertir casa seva en un enginy que suri.

Tot i estar basada en la mítica història bíblica de l'Arca de Noè, el conte musical que ens presenten té una vessant laica, més recolzada en el respecte a la Terra i al Medi Ambient.

És un peix de colors qui demana a una nena que s'anomena Noè, que conservi totes les espècies d'animals que hi ha a la Terra perquè el cel es trencarà i hi

haurà un diluvi. El cel es trenca perquè els homes han deixat de tenir cura de la Terra. Després del diluvi començarà una nova vida.

La música serà interpretada per un piano solista i escenificada amb titelles, ballarins, una narradora i projeccions que inclouen diferents tècniques plàstiques. Tot amb un llenguatge ric, expressiu, atractiu i d'alt valor artístic.

1.1.1. Fitxa artística

Títol: *La casa flotant*

Música: Xavier Montsalvatge i Claude Debussy

Gènere: Espectacle amb música de piano, escenificat amb titelles, actors i projeccions.

Creació: Elisa Ramos y Joaquín Casanova

Direcció i espai escènic: Joaquín Casanova

Adaptació musical: José López Montes

Realització escenografia: Cristian Malo i Joaquín Casanova

Vestuari: Capi Vallecillos i Elisa Ramos

Durada: 50 minuts

Coproducció del Gran Teatre del Liceu, La Maquiné i el Festival Internacional de Música y Danza de Granada.

L'espectacle està ideat i portat a terme per La Maquiné una productora d'arts visuals i escèniques creada per Joaquín Casanova i Elisa Ramos, dos joves artistes amb projecció internacional. Tots dos llicenciats en Belles Arts amb una gran trajectòria en les arts plàstiques i escèniques, utilitzen l'escena com un mitjà d'investigació i expressió. Els seus espectacles són una aposta personal amb una mirada contemporània, creant un món oníric de sensacions, imatge, música i poesia visual.

1.1.2. Els protagonistes de l'espectacle

Tot seguit us presentem els intèrprets i actors de l'espectacle:

Narradora: El personatge que ens va explicant la història al llarg de tot l'espectacle. L'única veu que se sent i que acompanya amb missatges curts i clars els diferents quadres escènics. Fa la funció de fil conductor i participa en el que succeeix a l'escena.

Noè: Una ballarina que interacciona amb les projeccions i els titelles. Ella encarna la protagonista: la nena encarregada de preservar les espècies animals del diluvi. El seu treball a l'escena se situa entre el gest, la dansa i els titelles, i aporta a l'espectacle l'expressió de la seva cara i del seu cos, així com la relació amb els objectes que l'envolten.

Ballarins: Enriqueixen alguns quadres amb els seus moviments sense tenir un pes argumental.

Manipuladors dels titelles: No es veuen mai, però el seu paper és molt important a l'escena per a donar vida als titelles, ombres xineses, teatre negre...

Músic: L'interpret de piano, únic músic de l'espectacle. De la seva expressivitat se'n nodreix tota l'obra.

1.1.3. Argument

El guió de l'espectacle no té la forma de conte narrat, sinó d'apunts verbals a una història poètica sobre la pluja, la Terra, els animals i la cura del Medi Ambient.

En un principi hi havia la Terra, animals que s'hi passejaven, sol i pluja, gotes de pluja que acabaven en un riu. En aquest riu hi vivia un peix molt savi, un peix mil·lenari que sota les seves escates hi contenia tots els colors. Era únic en la seva espècie i per això estava prohibit capturar-lo. Tot anava bé, però la gent va deixar de tenir cura de la Terra i poc a poc va deixar de ploure i la Terra es va assecar.

Només va quedar un riu, i a prop hi havia una casa on vivia una nena anomenada Noè. La Noè no havia vist mai la pluja i es pensava que la pluja era de colors.

La Noè juga a la vora del riu i el peix mil·lenari mossega l'ham. La Noè no el volia pescar i l'ajuda a desfer-se de l'ham. Com que el peix està molt content i agraït, li diu que ell també l'ajudarà.

Li explica que, com que la gent ha deixat de tenir cura de la Terra i ja no la respecta, el cel es trencarà i començarà a ploure molt i molt, i tot el que hi ha desapareixerà. Llavors li diu que cal que construeixi una arca i que cridi a tots els animals per salvar-se. Un cop acabat el diluvi començarà una nova vida.

La Noè s'espanta, no es veu capaç de fer una arca i no sap com reunir a tots els animals, ni com fer-s'ho per donar-los de menjar, ni sap si s'entendran entre ells. I també té por de deixar-se'n algun a fora. Després de tota una nit pensant, troba una solució: farà de casa seva una casa flotant!

La Noè va agafar un amplificador i va començar a cridar a tots els animals, i poc a poc van anar arribant de tots els racons de la Terra, de petits, de grans, de mitjans, de ràpids i de lents, amb pèl, amb plomes, amb taques, amb ratlles...

Ella anava repassant la llista tot seguint l'abecedari: amb l'A: Abella, àliga, aranya... amb la B: burro, bou, balena, amb la C: cargol, cabra, cavall, cocodril... i així fins arribar a la Z: la zebra.

Però... en falten alguns! Alguns animals no va fer cas als crits de la Noè, i els va haver d'anar a buscar

El primer que va anar a cercar va ser el felí de ratlles: el tigre s'havia adormit a la sabana amb el seu pijama de ratlles. Uns ocellets l'ajuden a despertar-lo i l'acompanyen cap a l'arca.

Ui!, també falta la gallina! No hi anava perquè estava covant els ous.

Quan els pollets trenquen els ous van tots cap a casa la Noè.

I l'elefant? Com és que no ha vingut? Doncs perquè té por dels ratolins! A la Noè se li va ocórrer donar-li un cacahuet que ja sap que els hi agraden molt als elefants.

Encara falta el cangur? Com és que no hi ha anat? Perquè estava jugant! Per fer-lo anar cap a l'arca va pensar en proposar-li una cursa de sacs.

Ja hi eren tots menys... la puça! S'havia amagat perquè es pensava que ningú la volia. Al final també hi entra i ja hi són tots!

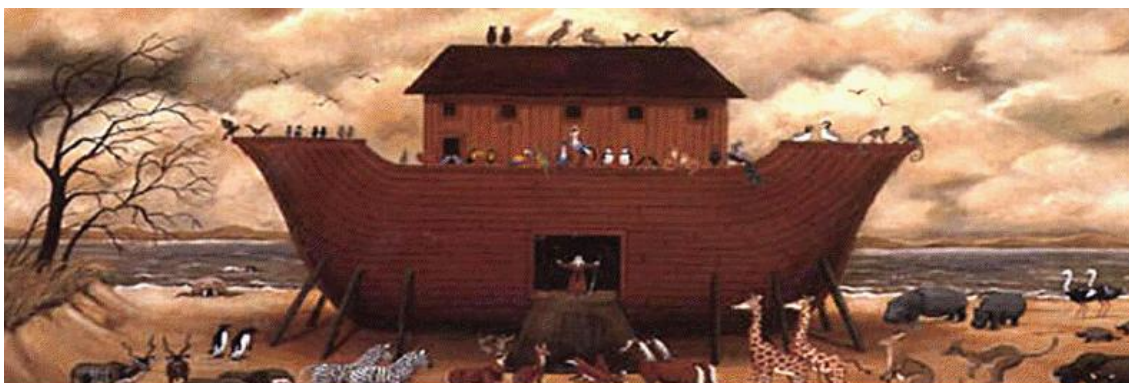
I un cop tot tancat comença a ploure i a ploure, cada vegada més fort, a bots i a barrals.

Després de molt ploure s'acaba la pluja i comencen a veure's els estels!

Les girafes treuen el cap. Poc a poc van sortint altres animals. I així va ser com la Noè va aconseguir salvar tots els animals i conèixer la pluja. Des de llavors cada vegada que surt el sol, el peix mil·lenari treu el cap i fent un gran salt dibuixa amb la seva cua un bonic Arc de Sant Martí.

1.1.4. L'Arca de Noè versus *La casa flotant*

La casa flotant es basa en una història molt i molt antiga que ha passat de generació en generació. Hi ha més de 250 relats (mítics i de moltes diverses cultures) que parlen d'un gran diluvi en el planeta.

Us en presentem una versió basada en la interpretació bíblica:

Déu es va enfadar perquè els homes no eren bons i va voler castigar-los amb un diluvi que fes desaparèixer tothom menys una família que va triar: Noè, la seva dona i els seus tres fills: Sem, Cam i Jàfet. Déu els va demanar que construïssin una arca prou gran perquè hi poguessin cabre tota la família i dos exemplars (un mascle i una femella) de cada tipus de criatura vivent, bèstia, rèptil i ocell.

I van construir una arca de tres pisos amb fusta de xiprer recoberta de quitrà perquè fos impermeable i la van proveir de menjar per a tots perquè Déu els va dir que plouria durant 40 dies i 40 nits.

Quan va ser enllestida, Noè va fer que els animals anessin pujant de dos en dos; els darrers van ser els de la seva família i van tancar la porta. Llavors va començar a ploure.

Va ploure tant que l'Arca es va alçar per damunt de les muntanyes. L'aigua ho va ofegar tot. No quedava res viu.

Després de 40 dies i 40 nits va deixar de ploure, va començar a bufar un vent fort que després es va encalmar i les aigües poc a poc es van retirar. L'Arca havia anat a parar sobre una muntanya anomenada Ararat.

Passat uns dies, Noè va obrir la finestra i va deixar anar un corb per comprovar si l'ocell podia trobar un lloc on posar-se. Però només veia aigua. Al cap d'uns dies va deixar anar un colom i després de volar per aquí i per allà no va trobar enlloc on posar-se perquè les aigües cobrien tota la Terra. El colom va tornar a l'arca.

Al cap de set dies va tornar a deixar anar el colom, i aquesta vegada l'ocell va tornar al vespre amb una branca d'olivera al bec.

Noè va pensar que les aigües, poc a poc, anaven baixant. Al cap de set dies va tornar a deixar anar el colom i aquest ja no va tornar. Noè llavors va obrir bé la finestra, va mirar cap enfora i va comprovar que la Terra era eixuta. I va obrir les portes i van començar a sortir amb l'encàrrec de poblar la Terra i tenir-ne cura.

Noè i la seva família estaven contents d'haver-se salvat del Diluvi i donaven gràcies. En aquest moment va sortir l'Arc de Sant Martí. L'Arc de Sant Martí és el senyal que mai més la Terra no serà destruïda per cap diluvi, per això quan acaba de ploure veiem l'Arc de Sant Martí.

1.1.5. La música

La música de *La casa flotant* fa un recorregut per gran part del repertori pianístic de Xavier Montsalvatge, la petita suite *L'Arca de Noè*, composta el 1990 integrada per set miniatures, són el punt de partida i el nucli en el disseny de l'espectacle en general i de la música en particular.

Durant els 50 minuts de l'espectacle sonen fins a 16 peces diferents pertanyents a nou de les vint peces que integren l'integral per a piano sol del compositor. Aquesta selecció abasta temporalment des de les primeres composicions pianístiques del jove Montsalvatge, els *Tres Impromptus* (1933) i els *Quatre Diàlegs amb el piano* (1940), fins les darreres, *Bressoleig* (1998), *Alborada en Aurinx* (1999) i *Improviso epilògic* (2001).

Montsalvatge ocupa la major part de l'espectacle i va recorrent els diferents animals i al personatge de Noè per mitjà dels leitmotiv.

També podem escoltar música de Claude Debussy, que apareix principalment en els fragments més corals i atmosfèrics, la pluja, el riu, el diluvi... i l'arca.

Ho farem a partir d'algunes de les seves peces pianístiques més emblemàtiques: fragments presos de *Preludes* (1909-1913), sobre tot del primer quadern, i un fragment del primer llibre d'*Images* (1905), que s'utilitza com a leitmotiv de l'arca.

Les obres utilitzades en *La casa flotant* són:

de **Xavier Montsalvatge**:

- *Tres Impromptus* (1933)
 - I. Molto delicato
 - III. Leggero
- *L'Arca de Noè* (1990)
 - 1. L'ovella
 - 2. El gall
 - 3. L'elefant
 - 4. La puça
 - 5. El gat
 - 6. El cangur
 - 7. Vals
- *Quatre Diàlegs amb el piano*
 - 3. Milonga (1996)
 - 4. Ritmes (1942)
- *En la muerte de Ravel* (1945)
- *Don Perlimplím* (reducció para piano del ballet de Mompou i Montsalvatge) (1956)
- *Bressoleig* (1998)
- *Alborada en Aurinx* (1999)
- *Improviso epilògal* (2001)

de **Claude Debussy**:

- Primer quadern de *Preludes* (1909-10):
 - I. *Voiles*
 - V. *Les collines d'Anacapri*
 - VII. *C'e qu'a vu le Vent d'Ouest*
 - XII. *Minstrels*
- Segon quadern de *Preludes* (1912-13):
 - VI. "Général Lavine"-excentric
- *Images I* (1905)
 - 3. Mouvement

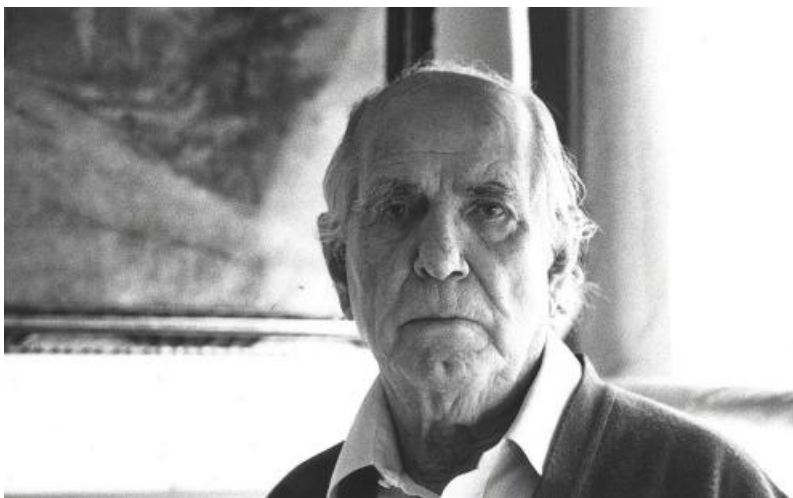
Totes aquestes músiques han estat seleccionades, adaptades i arranjades per José López-Montes professor d'improvisació, harmonia i matemàtiques en el

Conservatorio Superior de Música de Granada. Actua regularment com a pianista solista, en formacions de cambra o amb orquestra, abordant un variat repertori. Treballa també com improvisador, arranjador i músic d'estudi. Compagina la seva activitat musical amb els estudis de Matemàtiques a la UNED.

1.1.5.1 Xavier Montsalvatge

Xavier Montsalvatge va néixer a Girona al 1912 i va morir a Barcelona al 2002. És una de les figures més representatives de l'anomenada "generació perduda", entre la dels compositors de la República i l'actual. La seva obra ha aconseguit una gran projecció internacional i s'ha convertit en una referència fonamental en la música contemporània del nostre país.

Ha escrit més de 100 obres, des d'òperes, ballets, peces per a cinema, obres instrumentades i vocals. A l'any 1946 va escriure una òpera-ballet en cinc actes anomenada *El gato con botas*.

Hi ha una cançó de bressol molt popularitzada: *Canción de cuna para dormir a un negrito*.

Voleu sentir-la? <http://www.youtube.com/watch?v=ZhOAXCbaHKA> [consulta: desembre 2012]

Entre el seu repertori pianístic trobem *L'Arca de Noè* escrita al 1990, és una peça infantil inspirada en els relats del Gran Diluvi Universal. Li va agradar tant que en va fer una versió per flauta i guitarra.

Si voleu saber-ne més entreu a la seva pàgina web:

<http://www.montsalvatgecompositor.com/> [consulta: desembre 2012]

1.1.5.2 Claude Debussy

Claude Debussy, va néixer a Saint Germain-en Laye al 1862 i morí a París al 1918. Va començar a estudiar piano als deu anys. És considerat un músic enigmàtic, un *enfant terrible*. La seva música és molt poètica i té molta relació amb la Natura. Se sent envoltat de Natura i de fet molts dels seus títols fan referència a ella. Li agradava compartir llargues estones xerrant amb pintors i escriptors que creien que calia canviar alguna cosa pel que fa a la manera de fer obres d'art. Forma part de la corrent impressionista, tot i que es pot considerar simbolista. La seva obra té un gran sentit de la proporció. El seu llenguatge musical era considerat per alguns com una presa de pèl mentre que per altres era una revolució genial. "Sembla que pinti les llums i els colors amb la seva música", diu Claudi Abbado parlant de Debussy.

Va ampliar els horitzons mirant a les músiques orientals i va canviar l'harmonia esborrant el límit entre la consonància i la dissonància. Intentava representar amb música les impressions creades amb la visió, els sons, les olors i el gust, molt semblant al que feien els pintors impressionistes com Monet o Renoir que pintaven camps difosos esquitxats de llum. A vegades la música de Debussy sembla envoltada d'una nuvolositat difosa on es perceben llums.

Podeu llegir més coses de la seva vida a:

<http://www.biografiasyvidas.com/biografia/d/debussy.htm> [consulta: desembre 2012]

http://ca.wikipedia.org/wiki/Claude_Debussy [consulta: desembre 2012]

2. Currículum educatiu

Aquesta proposta potencia les tres àrees de coneixement i experiència del currículum d'educació infantil:

- l'àrea de descoberta d'un mateix i dels altres
- l'àrea de descoberta de l'entorn
- l'àrea de comunicació i llenguatges

Tant l'assistència al concert-espectacle com les activitats que es poden fer a l'escola ajudaran a l'infant a avançar en les seves capacitats.

L'art ens apropa al reconeixement d'un mateix i de l'altre, a connectar amb les nostres emocions, a conèixer maneres divergents d'entendre el món.

Les activitats proposades pretenen promoure el joc com a activitat natural de l'infant i integrar espontàniament l'acció amb les emocions i el pensament, afavorint el seu desenvolupament personal i social.

2.1. Objectius i continguts

2.1.1. Objectius didàctics

Observar, escoltar i experimentar:

- Viure en directe un espectacle en el Gran Teatre del Liceu.
- Fomentar l'escolta de la música, tant en directe com enregistrada, i el seu gaudi.
- Acostar la música contemporània i les arts escèniques al públic més jove.

- Vivenciar l'experiència d'un concert-espectacle pensat especialment per a ells.
- Compartir amb altres infants de la seva edat aquesta mateixa experiència.
- Conèixer elements de l'escena i el teatre: ombres xineses, dansa, titelles, actors i ballarins...
- Reconèixer el piano com a instrument solista.
- Captar de manera sensorial elements de la música: tempo, estructura, fraseig, caràcter i oferir l'oportunitat d'expressar-se.

Parlar, expressar i comunicar:

- Conèixer la història de l'Arca de Noè i també la de *La casa flotant* i poder establir-ne la relació.
- Promoure diàlegs entre ells per formular hipòtesis i solucions a diferents dilemes.

Interpretar, representar i crear:

- Cantar cançons relacionades amb la història de *La casa flotant*.
- Experimentar de manera sensorial i corporal algunes de les propostes musicals.
- Copsar la música com a referents que enriqueixen la pròpia experiència.
- Inventar una història semblant a *La casa flotant* o fer-ne ampliacions, variacions...
- Estimular la creativitat individual i en grup.
- Crear produccions musicals pròpies per a sonoritzar algunes escenes.
- Construir un titella per entrar a l'Arca.

2.1.2. Continguts

Observar, escoltar i experimentar:

- La història de l'Arca de Noè i la de *La casa flotant*.
- El piano.
- La música incidental.
- La música del segle XX.
- El teatre, la dansa, l'escenografia.
- Els animals.

Parlar, expressar i comunicar:

- La història de l'Arca de Noè.
- La història de *La casa flotant* .
- La cura de la Terra.

- La discussió entre ells: conflictes entre els animals, com construir una arca, conductes ambientals...
- Endevinalles.

Interpretar, representar i crear:

- El moviment.
- Les cançons.
- Sonorització d'imatges.
- El material sonor.
- Titelles.
- Material escenogràfic.

Temes transversals:

La història de *La casa flotant* tracta de temes universals: l'amor, l'amistat, el sentit de la vida, el respecte, la cura de la Natura...

Educació Medi Ambiental:

A l'espectacle es transmet la cura i el respecte per l'hàbitat. Es pretén despertar en els infants actituds de respecte i estima cap a tots els éssers vius.

Educació Cívica:

A partir de la discussió i la conversa, trobarem quines normes hi hauria d'haver a l'arca per a no prendre mal, organització,...resolució de conflictes.

Igualtat de sexes:

Es fomenta la igualtat, tenint en compte que tots participem del mateix projecte sense distincions a causa del sexe.

Aquests temes els podem abordar des de la conversa, tot fent-nos preguntes.

3. Activitats

A continuació us proposem unes activitats per a reforçar, ampliar, suggerir alguns elements presents a l'espectacle. Hem triat alguns d'aquests elements i us fem algunes propostes que de ben segur seran superades pels infants, i per la reformulació que en podreu fer els mestres adaptant-les a les vostres necessitats, entorns, espais, programes...

Hi ha algunes propostes de plàstica, altres de treball corporal, expressió i moviment, i força de relacionades amb la música que podem escoltar. Al costat de la peça hem posat (veure escena...) i haureu d'anar a l'apartat de material complementari (a la pàgina 28) on trobareu una mica més d'informació.

3.1. Gotes d'aigua

El so de l'aigua:

- . Obriu la finestra en un dia de pluja i escolteu el so de la pluja. Enregistreu-lo. Imitau-lo.
- . Experimentar amb un comptagotes com sonen les gotes que cauen a dins d'un recipient. Podeu provar amb diferents recipients, diferents velocitats... i escoltar-ne els diferents sons. Si teniu manera d'enregistrar-ho i/ o amplificar-ho l'efecte serà sorprenent.

- . Picar amb els dits el degoteig. Jugar amb diferents *tempos* i diferents intensitats (el típic joc de la pluja amb els dits de la mà).
- . Fent mímica esquitxem gotes amb les mans. Mentre un nen o nena esquitxa els altres piquem de mans o toquem un instrument: *Cada gota una nota*.
- . Amagar-nos dins d'una caseta, una tenda d'indis, sota un paraigua i escoltar com cau l'aigua (els podem ruixar amb una ampolla amb aspersor, mànega...).
- . Busquem materials que ens recordin el so de la pluja:
 - . Arrugar paper de seda.
 - . Tires de plàstic (com si fossin cortines sonores).
 - . Pals de pluja.
 - . Ampolles plenes d'aigua.

. Cri-cri

. ...

Cantem cançons de la pluja:

- . Ja plou (P. Vallvé)
- . Ara plou, ara neva (tradicional)
- . Tipi, tipi, tap (T. Giménez)
- . Xàfec (J.M. Torrents / N. Albó)
- . Plou i fa sol (tradicional)
- . Cançó de l' Aigua (M. Vila)
- . La Tempesta (I. Segarra)
- . Xim, xim, xim (J. Tonetti)

. ...

Dibuixem la pluja:

- . Fem traços sobre paper a la paret representant les gotes de la pluja.
- . També observem la petja que deixen les gotes a la sorra: manipulem fang i deixem l'empremta de la pluja.

3.2. L'Arc de Sant Martí

Els colors:

- . Pintar murals amb els colors de l'Arc de Sant Martí.
- . Tintar aigües amb els colors de l'Arc.
- . Disposar de cintes de colors per ballar.
- . Buscar imatges d'Arcs i parlar-ne.

Busquem l'Arc: Podem intentar provocar els colors de l'Arc de Sant Martí amb l'aigua que surt de la mànega il·luminada pel sol. Mireu aquests links:

<http://experciencia-cat.blogspot.com.es/2012/09/arc-de-sant-marti-refrescant.html> [consulta: desembre 2012]

<http://www.experciencia.com/2011/05/arco-iris-luz-y-colores.html> [consulta: desembre 2012]

Cantar cançons:

- . L'arc de Sant Martí (tradicional).

3.3. El riu

Saltem pedres imaginàries del riu. Cada salt el podem acompanyar amb un cop de timbal...

Audició:

Fem un riu amb robes, plàstics, paper...El fem moure seguint la música que acompanya l'escena del riu: dels *Tres impromptus III* de Xavier Montsalvatge (veure escena 4)

Sonoritzacions:

Busquem fotografies de rius, rierols, (grans, petits, secs, amb cabal...), sonoritzem les imatges amb material sonor: maraques, paper de seda, pals de pluja, ampolles de plàstic obertes...

Cantar cançons:

- . Riu avall se'n va el peixet (J. Llongueres).
- . Peix, peixet (tradicional).

3.4. El peix

Joc de noms de peixos: portem fotografies de peixos, els infants ens proposen noms...

Imaginem:

Com deu ser el peix mil·lenari?

Qui en vol dibuixar un?

Audició:

Nedem per l'espai com si fóssim peixos seguint la música que acompanya l'escena del peix: *Les collines d'Anacapri* de Claude Debussy (veure escena 9).

Conte: *El peix irisat* . Pfister, M.(2012) ISBN 9788448821920

Cantar cançons:

- . Peix, peixet (tradicional).
- . Un peixet en el fons de l'estany (adap. X. Boix).

3.5. Noè

La Noè és una nena que sempre estava als núvols.

Fem núvols:

- . Amb bosses i juguem amb les bossa-núvols.
- . Amb cartrons de la fruita i fem caure gotes de pluja...
- . Amb globus.

Audició, La dansa del núvol:

Ballem lliurement seguint la música de l'escena de la Noè quan balla amb els núvols i els ocellets: *Ritmes* de Xavier Montsalvatge (veure escena 7).

Podem fer servir coixins blancs (com si fossin núvols) i ballar amb ells, prémer-los, llançar-los, adormir-nos a sobre...

Els núvols a vegades semblen ovelles.

Audició:

Escoltem la peça *L'ovella*, (veure escena 6) amb aquest caràcter melancòlic, reconeixem el petit disseny melòdic de tres notes ràpides descendents o ascendents que semblen el seu *beeee!*

3.6. L'arca

Com la fem?: entre tots els nens i nenes decidim com fer una arca.

La Noè va fer una casa flotant: experiències de flotació (diferents materials, fer hipòtesi i comprovacions...)

Entre tots fem una Arca.

Quins animals hi posem?

Llista d'animals: amb l'A, amb la B...

Audició:

Escoltem *Mouvement d'Images I*, de Claude Debussy (veure escena 12).

Mentre l'escoltem ens movem com si anéssim a construir una gran arca (amunt, avall, girem, saltem, piquem...feu propostes de moviment).

Cantar cançons dels animals que han sortit:

- . L'elefant.
- . El lleó.
- . L'esquirol.
- . La vaca.
- . El gall i la gallina.

....

Com cridem els que falten? Fem un amplificador amb un tub de cartró o una paperina de paper.

3.7. El del pijama de ratlles (El tigre)

Audició-dansa:

Escoltem el fragment de música *El gat* de Xavier Montsalvatge (veure escena 15) . El podem representar amb grans estiraments mandrosos i de tant en tant un miol. Al final acabem ben adormits.

També podem seguir la música amb el braç embolicat en un mitjó de ratlles com si fos un titella.

Expressió corporal:

Caminem com un tigre, ens estirem com un felí, fem cares ferotges...

Llenguatge:

A partir de la idea del felí amb pijama de ratlles juguem amb les endevinalles d'animals:

Em passo la vida teixint, amb la tela que teixeixo caço mosques i mosquits. (L'aranya)	És petit, petit, no té cap moneda i diu que sempre és ric, ric. (El grill)	Casa amunt i casa avall, arrossega que arrossega sense que la perdi mai. (El cargol)
Tinc cap, però no tinc peus, i fuges així que em veus. (La serp)	Quin és l'animal que té sempre els peus al cap? (El poll)	Endevina, endevinalla, quin ocell pon a la palla? (la gallina)

En podeu trobar d'altres i inventar-ne amb els nens i nenes.

3.8. La gallina de les llargues potes que està ponent els ous

Imitem el so de la gallina i dels pollets.

Cantem cançons:

- . Un ou fa la gallina
- . Co-co-co la gallina ha post un ou...

Joc de Trencar l'ou:

Ens amaguem sota d'una roba i sortim en sentir un senyal sonor.

Audició:

Escoltem la peça *El gall* (veure escena 18): El seu ritme alegre ens convida a moure'ns i imitar alguns quiquiriquic!.

3.9. L'elefant

A qui se li acut una idea per fer venir l'elefant?

De qui té por? Dels ratolins.

La Noè pensa que si li porta cacauets ho aconseguirà.

Audició:

Escoltem la peça de *L'elefant* (veure escena 20). Podem convidar als infants a caminar majestuosament com elefants.

Ens podem fer unes trompes amb mànegues o altres materials i moure les trompes mentre escoltem la música.

Cantem cançons:

- . L'elefant del parc (tradicional).
- . Mireu allà dalt (popular).

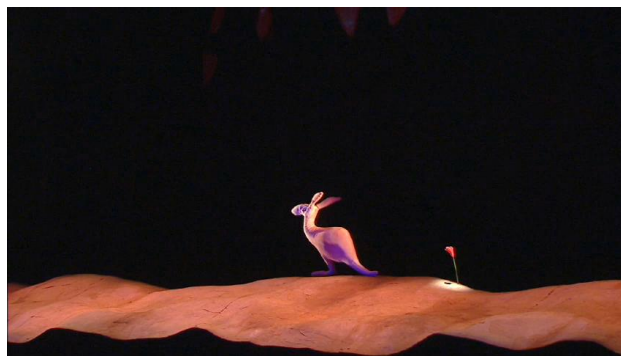
3.10. El cangur

Educació corporal:

Saltem com un cangur. Inventem salts: curts, llargs, amb un peu, amb dos peus...

Sonoritzem els salts: uns salten i els altres percudeixen els salts.

Fem una cursa de sacs.

Audició:

Podem escoltar l'obra de Claude Debussy *General Lavine* del 2n quadern de *Preludes* (veure escena 22) mentre un cangur de roba fa tombarelles, salts i altres cabrioles.

També podem escoltar l'obra de *El cangur* de Xavier Montsalvatge (veure escena 23) i després tornar-la a escoltar mentre saltem dins d'un sac.

3.11. La lluna plena i els pingüins

Plàstica:

Fem llunes de paper, bosses, i altres materials.

Cantem cançons:

- . La lluna, La pruna.
- . Lluna, lluneta.

Educació corporal:

Sabeu caminar com els pingüins? ens podem lligar les cames i provar-ho.

Audició-dansa:

Escoltem el *Vals* d'en Xavier Montsalvatge (veure escena 25) i ballem lliurement per l'espai.

3.12. La puça

Com és una puça? I un poll?

Com podem trobar una puça?

Cantem cançons

. El poll i la puça (tradicional).

Audició:

Escoltem la música de *La Puça* (veure escena 27)

Seguim la música amb les llanternes enfocant al sostre fosc.

Escoltem la música i ens pessiguem a l'esquena com si fos una puça.

3.13. La pluja

Projecció de cels amb núvols.

Sonoritzar els diferents cels: amb diferents materials i instruments fem un fons sonor per a cada imatge.

Fer una tempesta amb el cos. Tots en rotllana comencem fregant les mans, poc a poc afegim els dits, després picar de mans, després als genolls i de peus per anar desfent el que hem fet i acabar fregant les mans fins que trobem el silenci.

Audició:

Escoltem la música de Claude Debussy que acompanya l'escena del diluvi: *Voiles* del 1r quadern de *Preludes* (veure escena 31). Podem estar tots dins una caixa de cartró (com si fos la nostra arca) i moure'ns balancejant amb més o menys força seguint la música.

S'acaba la pluja i surten les estrelles.

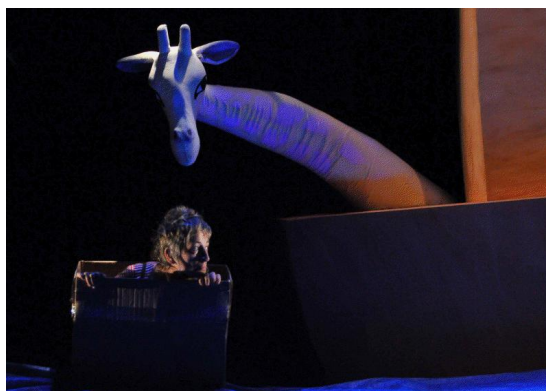
3.14. Les girafes

Contrast del so de la pluja i el silenci de les estrelles.

Audició:

Obrim paraigües, els fem ballar seguint la música de la peça *Bressoleig* de Xavier Montsalvatge (veure escena 32).

També podem estirar-nos a terra mirant el cel i escoltar aquesta mena de cançó de bressol.

Cantem cançons:

Sabeu cançons de bressol?

3.15. Passeig final

Els animals surten de l'arca.

Audició:

Escolteu la peça *Ritmes* de Xavier Montsalvatge (veure escena 35) i aprofiteu el seu ritme per a caminar per l'espai (podeu anar lliurement, en files, de dos en dos, podeu ser diferents animals, cada u tria quin animal vol ser i el representa tot caminant...).

Us recomanem que escolteu aquesta obra que es va sentint al llarg de l'espectacle i així els nens i nens la podran reconèixer.

Escoltem algunes músiques

Cada u triarà aquelles músiques que li semblin més suggerents, nosaltres us proposem aquí en un quadre totes les que us hem presentat en les activitats.

MÚSICA	PROPOSTA	MATERIAL
<i>Tres impromptus III</i> de X. Montsalvatge. (veure escena 4)	Fem un riu amb robes, plàstics, paper... El fem moure seguint la música.	Robes, paper, el cos...
<i>Les collines d'Anacapri</i> de Claude Debussy. (veure escena 2, 9)	Nedem per l'espai preparat com si fos el fons del mar amb obstacles (caixes, coixins, mòduls...) com si fóssim peixos seguint la música.	Coixins, caixes, mòduls ...
<i>Ritmes (Moderato e rubato)</i> de X. Montsalvatge. (veure escena 8)	Ballem lliurement seguint la música de l'escena de la Noè quan balla amb els núvols i els ocelllets: Podem agafar coixins blancs (com si fossin núvols) i ballar amb ells, prémer-los, llançar-los, adormir-nos a sobre...	Coixins blancs
<i>L'ovella</i> de X. Montsalvatge. (veure escena 6)	Els núvols de vegades semblen ovelles: escoltem la peça, amb aquest caràcter melancòlic, reconeixem el petit disseny melòdic de tres notes ràpides descendents o ascendents que semblen el seu <i>beeee!</i> .	
<i>Mouvement d'Images I</i> , de C.	Mentre l'escoltem ens movem com	Espai per moure'ns

Debussy. (veure escena 12)	si anéssim a construir una gran arca. (amunt, avall, girem, saltem, piquem...feu propostes de moviment).	
<i>El gat</i> de X. Montsalvatge. (veure escena 15)	Escoltem el fragment de música. El podem representar amb grans estiraments mandrosos i de tant en tant un miol. Al final acabem ben adormits. També podem seguir la música amb el braç embolicat en un mitjó de ratlles com si fos un titella.	Mitjons per a fer titelles
<i>El gall</i> de X. Montsalvatge. (veure escena 18)	El seu ritme alegre ens convida a moure'ns i imitar alguns quiquiriquic!.	
<i>L'elefant</i> de X. Montsalvatge. (veure escena 20)	Podem convidar els infants a caminar majestuosament com elefants. Ens podem fer unes trompes amb mànegues o altres materials i moure les trompes mentre escoltem la música.	Mànegues, espirals
<i>General Lavine</i> del 2n quadern de <i>Preludes</i> de C. Debussy. (veure escena 22)	Escoltar l'obra mentre un cangur de roba fa tombarelles, salts i altres cabrioles.	Un cangur de roba
<i>El cangur</i> de X. Montsalvatge (veure escena 23)	Escoltar l'obra i després tornar-la a escoltar mentre saltem dins d'un sac.	Sacs per a fer curses
<i>Vals d'en X.</i> Montsalvatge. (veure escena 25)	Escoltem el vals i ballem lliurement per l'espai (si voleu amb mocadors o cintes)	Mocadors o cintes
<i>La puça</i> de X. Montsalvatge (veure escena 27)	Seguim la música amb les llanternes enfocant al sostre fosc. Escoltem la música i ens pessiguem a l'esquena com si fos una puça.	Llanternes
<i>Voiles</i> del 1er quadern de <i>Preludes</i> de C. Debussy. (veure escena 31).	Escoltem la música que acompanya l'escena del diluvi: Podem estar tots dins una caixa de cartró(com si fos la nostra arca) i moure'ns balancejant amb més o menys força seguint la música.	Caixes de cartró
<i>Bressoleig</i> de X. Montsalvatge. (veure escena 32).	Obrim paraigües, els fem ballar seguint la música de la peça. També podem estirar-nos a terra mirant el cel i escoltar aquesta mena de cançó de bressol.	Paraigües Matalassos
<i>Ritmes</i> de X. Montsalvatge. (veure escena 7, 35)	Escolteu la peça i aprofiteu el seu ritme per a caminar per l'espai (podeu anar lliurement, en files, de dos en dos, podeu ser diferents animals, cada u tria quin animal vol ser i el representa tot caminant...).	

4. Material complementari

En aquest apartat us proposem algunes informacions més per si voleu aprofitar-les segons les vostres expectatives i projectes al voltant de *La casa flotant*.

Com que l'instrument que sentiran en el concert és el piano seria bo que l'haguessin escoltat abans (amb algunes de les obres que us hem proposat) i que en poguessin saber alguna cosa. De la informació que us adjuntem i de la que vosaltres podeu trobar fàcilment trieu allò que creieu més significatiu per als vostres infants.

4.1. El piano

El piano està compost per una caixa de ressonància i un teclat de 88 tecles, aproximadament unes 7 octaves, encara que pot variar segons models i èpoques. Les tecles accionen un mecanisme de martellets folrats de feltre que colpegen les cordes d'acer, fent que aquestes emetin un so. Les vibracions es transmeten a través dels ponts a la taula harmònica, que els amplifica. Està format per una arpa cromàtica de cordes múltiples, accionada per un mecanisme de percussió indirecta, a la qual se li han afegit apagadors. També hi ha uns pedals que serveixen per a modificar el so.

En la música occidental, el piano es pot utilitzar per a la interpretació solista, per la música de cambra, per a l'acompanyament, per ajudar a compondre i per assajar. Les primeres composicions específiques per a aquest instrument sorgiren al voltant de l'any 1732, i entre elles destaquen les 12 sonates per a piano de Lodovico Giustini titulades *Sonate da cimbalo di piano e forte detto volgarmente di martelletti*.

Des d'aleshores, molts han estat els compositors que han realitzat obres per a piano i en molts casos aquests mateixos compositors han estat grans pianistes, amb figures com Wolfgang Amadeus Mozart, Ludwig van Beethoven, Frédéric Chopin i Franz Liszt.

Va ser l'instrument representatiu del romanticisme musical i ha tingut un paper rellevant en la societat, especialment entre les classes més benestants dels segles XVIII i XIX. També és un instrument destacat en la música de jazz.

4.2. El guió musical de l'espectacle

Tot seguit us proposem una graella on trobareu les escenes de l'espectacle amb la música que les acompanya amb algun petit comentari per situar l'obra.

No cal que els infants hagin escoltat totes les músiques però si que és bo que en puguin reconèixer algunes. Trieu les que més us agradin a vosaltres per a poder encomanar als vostres nens i nenes l'emoció que aquestes músiques proporcionen.

1	Obertura	<i>Tres impromptus I</i> <i>Molto delicato</i>	X. Montsalvatge	<p>Els impromptus són peces d'estil improvisat, que semblen venir d'una inspiració sobtada, de gran diversitat formal.</p> <p>En la foscor sentim el piano en una obra delicada que suggereix el moviment ondulant que arriba a un punt més tens al mig i torna al delicat oneig fins que es perd.</p>
2	Animals i gotes	<i>Les collines d'Anacapri</i> <i>1er quadern de Preludes V</i>	C. Debussy	<p>Preludis: Una obra molt important del repertori de Debussy. Són suggerents i ens acosten al món de la imaginació. Debussy amb un acord o un ritme crea una atmosfera particular d'on emergeix la poesia i en brota el sentit de l'humor.</p> <p>Les podem escoltar tot fent ballar una ploma, fent un massatge suau, tancant els ulls i deixant volar la imaginació, anem a somniar...</p> <p>Escoltem el Preludi núm V: <i>Les collines d'Anacapri (Els turons d'Anacapri)</i>: Des de dalt d'un turó de l'illa de Capri ens arriben sons llunyans: unes campanes, una dansa i tot allò que vulgueu imaginar.</p> <p>A <i>La casa flotant</i>, les obres de Debussy ens evocuen els fragments més atmosfèrics. Ens creen un espai sonor i els relacionem amb el temps, la pluja....</p> <p>En aquesta escena acompanya a dues ballarines amb uns contrastos entre ràpids i lents molt perceptibles.</p>
3	Una gota, una nota	<i>Arr. Les collines d'Anacapri</i> <i>1er quadern de</i>	C. Debussy	<p><i>Veieu escena 2</i></p> <p>La música acompanya al text: musicalitza les gotes, el seu</p>

		<i>Preludes V</i>		moviment tant ascendent com descendent...
4	Un riu	<i>Tres impromptus III</i> <i>Leggero</i>	X. Montsalvatge	<i>Veieu escena 1</i> La música acompanya el moviment del riu i el del peix.
5	Surt el sol taronja	<i>Alborada en Aurinx</i>	X. Montsalvatge	
6	Casa de Noè i núvols	<i>L'ovella</i>	X. Montsalvatge	Té un caràcter melancòlic per simbolitzar les ovelles, sembla que vulgui fer sentir el seu belar amb un petit disseny melòdic de tres notes ràpides descendents o ascendents, com si poguéssim escoltar el seu <i>beeee!</i> <i>En La casa flotant</i> , han aprofitat aquesta música pel simbolitzar els núvols (a vegades els núvols semblen ovelletes).
7	Presentació de la nena Noè	<i>Ritmes</i> <i>Agressivo</i>	X. Montsalvatge	Joc de la Noè amb el núvol. Podem escoltar molt marcada la pulsació en aquesta obra que fa honor al seu títol i que anirem sentint al llarg de l'espectacle.
8	Noè i el núvol	<i>Ritmes</i> <i>Moderato e rubato</i>	X. Montsalvatge	Música ben contrastada amb l'anterior. Sentirem un motiu sorpresiu, amb un toc de sentit de l'humor, com si fos una punxada.
9	El peix	<i>Les collines d'Anacapri</i>	C. Debussy	<i>Veieu escena 2</i>
10	Avís de diluvi	<i>Voiles</i>	C. Debussy	El títol de la peça pot significar que hi ha vels o espelmes, ambdues connotacions van ser pensades pel compositor. A excepció d'algun-cromatisme lleu localitzat i un passatge pentatònic, tota la peça utilitza l'escala de tons sencers. És d'extraordinària sensibilitat. Sentirem un fragment.
11	Vídeo: Casa amb potes	<i>Impro sobre Mouvement de Images I</i>	C. Debussy	Efectes sons que acompanyen l'escena.
12	Construcció de l'arca	<i>Mouvement de Images I</i> <i>Animé</i>	C. Debussy	La 1a de les Imatges (de les tres que consta el quadern <i>Images</i>) es titula <i>Campanes a través de les fulles</i> . Són obres molt evocadores i plenes de sonoritats tornassolades. Les idees musicals d'aquesta obra acompanyen el moviment

				escènic de la construcció de l'arca: cops de martell, rodes que giren, curses de gent amunt i avall, voltes...
13	La crida dels animals	<i>Don Perlimplin Prelude, Energico</i>	X. Montsalvatge F. Mompou	Don Perlimplin és un ballet sobre una obra de F. Garcia Lorca. La música acompanya l'arribada dels animals a l'arca.
14	Text: Recompte d'animals	<i>Arr. El gat</i>	X. Montsalvatge	Petits motius que interrompen a la narradora en un joc divertit.
15	El felí	<i>El gat Molt suaument. Moderat</i>	X. Montsalvatge	Una obra molt descriptiva, on s'alternen passatges tranquils que semblen els estiraments musculars de les mandres amb un motiu ràpid de cinc notes descendents que volen imitar el miol. Acaba molt tranquil com si definitivament el felí s'adormís.
16	Ocell i felí	<i>Improviso epilogal Semplice, senza rigore</i>	X. Montsalvatge	En estil improvisat es tornen diferents dissenys musicals que ens ajuden a representar el diàleg entre l'ocell que desperta al tigre i la seva mandra.
17	La gallina	<i>Minstrels Moderé (Nerveux et avec humour)</i>	C. Debussy	El XII del 1r quadren dels <i>Preludes</i> . Una obra anomenada Joglars, representen els seus saltimbanquis, jocs, bromes, com anant a trompicons, accelerades i parades. Acompanya el ball de la gallina de potes llargues i la posta dels ous.
18	Els pollets	<i>El gall Com un cant d'alegria</i>	X. Montsalvatge	Es alegre, amb un ritme de dansa on podem sentir alguns "quiquiriquiiiiic!"
19	Noè busca l'elefant	<i>Arr. Ritmes</i>	X. Montsalvatge	Arranjament sobre l'obra Ritmes de caràcter improvisatori va jugant amb diferents dissenys musicals.
20	L' elefant	<i>L'elefant Més calmat i pesant</i>	X. Montsalvatge	Uns acords pesants i majestuosos marquen el pas lent de l'elefant.
21	L'enuig de l'elefant	<i>Arr. Sobre Le qu'a vu le vent d'Ouest Ritmes</i>	C. Debussy X. Montsalvatge	El 7è del 1er quadern de <i>Preludes: C'e qu'a vu le Vent d'Ouest (El que ha vist el vent de l'Oest)</i> El músic aprofita aquestes obres per arranjament-les i fer-ne una improvisació plena de

				turbulències, remolins... Tornem a sentir Ritmes de X. Montsalvatge. La Noè i l'elefant juguen.
22	El cangur	<i>General Lavine</i>	C. Debussy	<i>General Lavine-Eccentric:</i> Retrata a un personatge del "music-hall", una espècie de pallaso que intenta fer alguna cosa que mai li surt. Es como si enganxéssim trossos d'una partitura trencada. En aquesta obra ens presenta el cangur fent cabrioles.
23	Cursa de sacs	<i>El cangur</i> <i>Andante moderato</i>	X. Montsalvatge	Els salts del ritme de la peça ens conviden a fer la cursa de sacs.
24	Neu i entrada dels pingüins	<i>En la muerte de Ravel</i> <i>Semplice</i>	X. Montsalvatge	Una obra intimista amb uns acords un tant enigmàtics ens porten al paisatge de neu on apareixen els pingüins.
25	Vals dels pingüins	<i>Vals</i> <i>Allegro</i>	X.Montsalvatge	Un Vals que ens convida a ballar igual com ho fan els tres pingüins.
26	Nova crida als animals	<i>Don Perlimplin</i> <i>Prelude</i>	X.Montsalvatge C.Debussy	<i>Veure escena 13</i> Els pingüins se'n van cap a l'arca
27	La puça	<i>Arr. Sobre la puça</i> <i>La puça</i> <i>Polca</i>	X.Montsalvatge X.Montsalvatge	Tota l'obra en el registre agut, salts, tombarelles, semblen moltes puces saltant i botant. Al final sembla que s'escapi del teclat. .
28	Aparició de l'arca	<i>Mouvement</i> <i>d'Images I</i>	C. Debussy	<i>Veure escena 12</i> Entra l'arca a escena
29	Entrada dels animals a l'arca	<i>Mouvement</i> <i>d'Images I</i>	C. Debussy	<i>Veure escena 12</i> Entren els animals que la Noè ha anat a cercar
30	Noè esperant el diluvi	<i>Voiles</i>	C. Debussy	<i>Veure escena 10</i>
31	El diluvi universal	<i>Le qu'a vu le vent d'Ouest</i> <i>Voiles</i>	C. Debussy C. Debussy	<i>Veure escena 21</i> La música ens reforça i ens fa viure el gran diluvi. S'acaba el gran desplegament de notes i arriba la calma.
32	Tot en calma	<i>Bressoleig</i>	X. Montsalvatge	La girafa treu el cap i comença una dansa de dues girafes enmig de la nit estelada. Aquesta obra ens recorda una cançó de bressol, i si seguim el

				seu ritme ens portarà a gronxar-nos.
33	Creixen els problemes	<i>Milonga</i> <i>Improviso epilogal</i> <i>La puça</i>	X. Montsalvatge X.Montsalvatge X.Montsalvatge	Les tres músiques es van enllaçant per construir aquesta escena de la sortida dels animals en un mar d'aigua.
34	Noè es troba amb el peixX	<i>Les collines d'Anacapri</i>	C. Debussy	Tornem sentir l'obra del trobament amb el peix per reforçar l'escena de la Noè amb el retrobament amb el peix.
35	Els animals surten de l'arca	<i>Ritmes</i>	X.Montsalvatge	<i>Veure escena 7</i>
36	Arc de Sant Martí	<i>Ritmes</i>	X.Montsalvatge	<i>Veure escena 8</i>

Podeu escoltar algunes d'aquestes obres:

Claude Debussy:

- 1er quadern de *Preludes V, Les collines d'Anacapri:*

http://www.youtube.com/watch?v=hVh_2C1ea64 [consulta: desembre 2012]

- 1er quadern de *Preludes II, Voiles:*

<http://www.youtube.com/watch?v=FVV0jkZC4jI> [consulta: desembre 2012]

1er quadern de *Preludes XII, Minstrels:*

<http://www.youtube.com/watch?v=nhleaHWt3ww> [consulta: desembre 2012]

- 1er quadern de *Preludes, VII, C'e qu'a vu le Vent d'Ouest:*

<http://www.youtube.com/watch?v=RNcvnOwxFrA> [consulta: desembre 2012]

- 2n quadern de *Preludes VI, General Lavine:*

<http://www.youtube.com/watch?v=tqyPIFyR2KA> [consulta: desembre 2012]

- Images I, *Mouvement:*

<http://www.youtube.com/watch?v=W3GU4doYGAo>[consulta: desembre 2012]

Xavier Montsalvatge: Haureu de fer-vos amb els enregistraments comercialitzats:

L'Arca de Noè [Enregistrament sonor] / text de David Nel·lo. *Viatge a la Lluna* / text de Josep Ma. Espinàs ; narradors: Cristina Cervià, David Planas i David Nel·lo ; direcció: Miquel Ortega ; piano: Eugènia Gassull ; Ensemble Orquestra de Cadaqués. Barcelona : Tritó, DL 200

En el mercat hi ha disponibles totes les músiques per a piano de Montsalvatge i Debussy. D'aquest darrer hi ha moltes versions per escollir, de Montsalvatge existeixen les dels pianistes Jordi Masó i Miquel Villalba.

En Spotify es poden consultar i escoltar tantes vegades com vulgueu i descarregar si calgués. També a través d'iTunes o adquirir-les en format comercial.

4.3. Alguns materials

Hi ha una obra molt rellevant de Benjamin Britten anomenada *El diluvi de Noè* per a ser interpretada per nens i nenes. Ha estat interpretada en molts països i traduïda a moltes llengües.

Us passem alguns links per si voleu aprofitar-ho:

Noye's Fludde (El diluvi de Noè) Ópera de Benjamín Britten (1958)

Introduction to Noye's Fludde by Benjamin Britten. Reportatge sobre la creació de l'òpera (anglès)

<http://www.youtube.com/watch?v=QfRS56VzV58&feature=related> [consulta: desembre 2012]

El diluvio de Noé. Teatros del Canal. Fragments de l'òpera de Benjamín Britten (castellà)

<http://www.youtube.com/watch?v=AIEL7dx6CJs> [consulta: desembre 2012]

Britten: Noye's Fludde 1/8 Northern Lights Music Festival. Òpera completa (anglès)

http://www.youtube.com/watch?v=XvqzM6SL_28 [consulta: desembre 2012]

L'Arca de Noè és una història explicada de moltes maneres i repetida al llarg de la història. Us passem alguns links de suport:

Father Noah's Ark (L'arca de Noè) Dibuixos animats de Walt Disney amb música i cançons (versió en castellà)

<http://www.youtube.com/watch?v=IV28LOekFYU> [consulta: desembre 2012]

<http://www.youtube.com/watch?v=HwxwkNKtui4> [consulta: desembre 2012]

Vídeo d'animació realitzat durant el taller "Planeta verano" en 2007 a Villena, realitzat per alumnes de 8 a 12 anys amb la tècnica de *stop motion* i utilitzant plastilina. Dirigit per Manuel Ferri.

Els titelles són un element important d'aquest espectacle i en veureu fets de maneres molt diferents. Podeu aprofitar per fer-ne amb els vostres alumnes.

Qualsevol objecte es pot convertir en un titella: pinces, regadores, caixes, nous, globus, tubs de cartó, mànegues, pedres, mitjons...

4.4. Bibliografia i webgrafia

Debussy, Claude: *El señor corchea y otros escritos*. Alianza Editorial. Madrid, 2003

Goudet, G. *Debussy*. Espasa-Calpe. Madrid. 1985

Hasting, S. (adap.) *Bíblia il·lustrada per a infants*. Plaza Joven. Barcelona, 1994

Xavier Montsalvatge:

<http://www.montsalvatgecompositor.com/> [consulta: desembre 2012]

Claude Debussy:

<http://www.biografiasyvidas.com/biografia/d/debussy.htm> [consulta: desembre 2012]

http://ca.wikipedia.org/wiki/Claude_Debussy [consulta: desembre 2012]

Companyia La Maquiné:

<http://www.lamaquine.com/> [consulta: desembre 2012]